

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/150/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7222204254
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7222204254.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudkýň JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej vo veci žalobkyne O.. M. C., D.. XX.X.XXXX, G., P. XX, zastúpená AK Masnyk Legal, s.r.o., Košice, Žižkova 6, IČO: 36 668 257, proti žalovanému GOODMAN s.r.o. Košice, Pribinova 2, IČO: 31 365 353, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu č. k. 22C/19/2022-81 z 18.5.2022 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie z 18.5.2022.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Košice II (ďalej len súd) napadnutým uznesením I. návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol a II. žalovanej nárok náhradu trov konania nepriznal.

2.1.V odôvodnení uznesenia o.i. uviedol, že žalobkyňa súdu 19.4.2022 doručila návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom súd rozhodol uznesením zo 22.4.2022, č. k. 17C/143/2014 - 1063, tak že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia bol súdu 19.4.2022 doručený aj návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým žiadala zriadiť záložné právo na nehnuteľnosti - byte č. 21, nachádzajúcom sa na 7. poschodí bytového domu so súpisným číslom 450, postavenom na parcelách registra "C", parcelné č. 1642 o výmere 205 m², č. 1643 o výmere 208 m² a č. 1644 o výmere 206 m², všetky druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie na Ondavskej ulici č. 15 v Košiciach, registrovanému na LV č. XXXXX, G..Ú.. H., obec Košice - Západ, okres Košice, na zabezpečenie pohľadávky žalobkyne vo výške 15 935,27 eur.

2.2.Žalobkyňa svoj návrh odôvodnila tým, že uznesením z 30.1.2020 súd žalobkyni uložil povinnosť uhradiť žalovanému trovy konania vo výške 15 935,27 eura, čo aj žalobkyňa urobila. V dôsledku rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o dovolaní žalobkyne došlo k zrušeniu rozhodnutia odvolacieho súdu vrátane výroku o náhrade trov konania, preto sa žalobkyňa domáha vrátenia uhradenej sumy. Žalobkyňa žalovaného na vrátenie sumy 15 935,27 eur vyzvala, avšak ten jej uvedenú sumu nevrátil. Žalobkyňa uviedla, že aj vzhľadom k prebiehajúcej konaniu o návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia pod sp. zn. 26Cb/239/2021 vedenom na Okresnom súde Bratislava III, kde je žalovaný ten istý ako žalovaný v tomto spore, je dôvodne predpokladať, že exekúcia pohľadávky žalobkyne voči žalovanému bude ohrozená.

2.3.Súd citoval znenie § 343 ods.1, § 344, § 324 ods.1,2,3, § 328 ods.2 veta prvá, § 329 ods.1 veta prvá, ods. 2 CSP a uzavrel, že platná právna úprava v § 325 ods.1 CSP umožňuje nariadiť neodkladné opatrenie, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. § 324 ods.3 CSP vyjadruje vzťah neodkladného a zabezpečovacieho opatrenia v tom zmysle, že prioritu má opatrenie zabezpečovacie, ale subsidiárne sa uplatní opatrenie neodkladné. Zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo (na veciach, právach alebo aj iných majetkových hodnotách dlžníka) a to za účelom zabezpečenia peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Zabezpečovacie opatrenie v zmysle § 343 CSP je založené na

možnosti reálneho zabezpečenia peňažnej pohľadávky veriteľa, teda navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia - potenciálneho oprávneného v exekučnom konaní.

2.4.Súd preskúmal návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ako aj listinné dôkazy doručené do spisu. Na základe predmetných listín súd skúmal, či boli v konaní osvedčené základné predpoklady pre vyhovie podanému návrhu, a to konkrétne existenciu nebezpečenstva jeho ohrozenia, ako aj naliehavosť potreby zásahu súdu, v dôsledku ktorej nie je možné poskytnúť včasnú ochranu ohrozeného práva až rozhodnutím vo veci samej. Záložné právo vo všeobecnosti slúži na zabezpečenie uspokojenia pohľadávky a jej príslušenstva tým, že ak pohľadávka nebude riadne a včas splnená, záložný veriteľ má právo uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia tejto pohľadávky priamo z predmetu záložného práva. Vo vzťahu k splneniu základného predpokladu pre zabezpečovacie opatrenia súd uvádza, že hodnoverné osvedčenie nároku musí viesť k záveru súdu, že miera pravdepodobnosti úspešnosti strany v následnom konaní o žalobe, je v danom prípade vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia (uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 23Co/146/2018). Zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku preto nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom zabezpečovacieho / neodkladného opatrenia. Z hľadiska skutkového je preto nevyhnutným predpokladom úspešnosti návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia taký stupeň spoľahlivého osvedčenia základných skutkových okolností tvrdených v návrhu, pri ktorom možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a na ich základe usudzovať s väčšou mierou pravdepodobnosti na vydanie priaznivého rozhodnutia vo veci samej.

2.5.Žalobkyňa návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odôvodnila najmä tým, že uznesením z 30.1.2020 súd žalobkyni uložil povinnosť uhradiť žalovanému trovy konania vo výške 15 935,27 eur, čo aj žalobkyňa urobila. V dôsledku rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o dovolaní žalobkyne došlo k zrušeniu rozhodnutia odvolacieho súdu vrátane výroku o náhrade trov konania, preto sa žalobkyňa domáha vrátenia uhradenej sumy. Súd teda konštatuje, že žalobkyňa osvedčila existenciu práva, ktorému má byť poskytnutá ochrana formou zabezpečovacieho opatrenia.

2.6.Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd ďalej posudzoval, či existuje obava z budúceho zmarenia exekúcie (teda existenciu nebezpečenstva ohrozenia práva žalobkyne), ako aj naliehavosť potreby zásahu súdu. Žalobkyňa v návrhu uviedla, že aj vzhľadom na prebiehajúce konanie o návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia pod sp. zn. 26Cb/239/2021 vedenom na Okresnom súde Bratislava III, kde je žalovaný ten istý ako žalovaný v tomto spore, je dôvodne predpokladať, že exekúcia pohľadávky žalobkyne voči žalovanému bude ohrozená. Vzhľadom na súdom zistený výsledok konania o návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia na Okresnom súde Bratislava III súd poukazuje na to, že týmto žalobkyňa neosvedčila existenciu obavy z budúceho zmarenia exekúcie, nakoľko na nehnuteľnosť, ku ktorej požadovala žalobkyňa zriadiť záložné právo, nie je zriadené iné záložné právo a taktiež nebola súdu preukázaná ani žiadna iná aktivita žalovaného smerujúca k zbavovaniu sa svojho majetku. Zároveň je potrebné dodať, že obava z budúceho zmarenia exekúcie nemôže byť založená len na subjektívnom vnímaní navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia, ale ide o kategóriu, ktorá musí byť do najvyššej možnej miery objektivizovaná - nepostačuje len samotné vyslovenie takejto obavy. Obava, že exekúcia bude ohrozená, musí byť reálna a musí hroziť bezprostredne - predmetná zákonná podmienka však v danom prípade taktiež naplnená nebola.

2.7.Vzhľadom na skutočnosť, že existencia pohľadávky veriteľa a dôvodnosť obavy z ohrozenia exekúcie sú (kumulatívny) zákonnými podmienkami pre vyhovie návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, po posúdení všetkých relevantných skutočností vyplývajúcich z obsahu spisu dospel súd k záveru, že v danom prípade absentuje splnenie druhej z nich. Súd má za to, že žalobkyňa nijakým hodnoverným spôsobom nepreukázala dôvodnosť obavy z ohrozenia budúcej vymožitelnosti ňou uplatňovaného nároku, čím nedošlo k splneniu zákonných predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Pre účely rozhodovania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia tiež žalobkyňa neosvedčila naliehavosť potreby zásahu súdu formou zabezpečovacieho opatrenia, preto súd jej návrh zamietol.

2.8.O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v konaní. Žalovanému v súvislosti s rozhodnutím o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia trovy nevznikli, preto mu ich súd nepriznal.

3.1.Uznesenie napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa a to s poukazom na odvolacie dôvody vymedzené v § 365 ods.1 písm. b), d) a h) CSP, na báze nasledovnej právnej argumentácie

3.2.Žalobkyňa má za to, že napadnutým uznesením ako aj konaním, ktoré mu predchádzalo bolo porušené jej právo na spravodlivý proces, a to porušením nižšie uvedených konkrétnych čiastkových

práv tvoriacich právo na spravodlivý proces: zákaz prekvapivých rozhodnutí; právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami zo strany súdu; právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia

3.3. Konkrétne žalobkyňa toto porušenie vidí v rozhodnutí súdu, ktorý sa vôbec nezaoberal tvrdeniami žalobkyne uvedenými v návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia ani ňou predloženými dôkazmi.

3.4. Súd v napadnutom uznesení správne konštatuje, že konanie o určenie vlastníckeho práva žalobkyne k bytu nie je právoplatne skončeným. V tejto časti došlo k zrejmej korekcii právneho posúdenia oproti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, kedy súd nesprávne v uznesení skonštatoval, že žaloba žalobkyne vo veci samej je zamietnutá a vlastnícke právo žalobkyne nesvedčí. Žalobkyňa svoj návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odôvodnila tým, že rozhodnutím súdu vo veci samej súd rozhodol aj o nároku žalovaného na náhradu trov konania. Konajúci súd svojím rozhodnutím 17C/143/2014 - 833, IČS: 7214220301 z 30.01.2020 uložil žalobkyňi povinnosť uhradiť žalovanému náhradu trov vo výške 15 935,27 eura a v dôsledku rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o dovolaní žalobkyne došlo k zrušeniu rozhodnutia odvolacieho súdu vrátane výroku o náhrade trov konania, preto sa žalobkyňa domáha vrátenia uhradenej sumy. Keďže žalobkyňa náhradu trov konania žalovanému uhradila, je zrejmé, že voči žalovanému eviduje peňažnú pohľadávku vo výške 14 636,26 eura (suma znížená uznesením súdu po podaní sťažnosti zo strany žalobkyne), na vrátenie ktorej žalovaného riadne vyzvala. Žalovaný do dnešného dňa dlžnú sumu žalobkyňi nevrátil. Aj vzhľadom k prebiehajúcej konaniu o návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia pod sp. zn. 26Cb/239/2021, kde žalovanou stranou je spoločnosť GOODMAN s.r.o v vedenom na Okresnom súde Bratislava III je dôvodné predpokladať, že exekúcia pohľadávky žalobkyne voči žalovanému bude ohrozená.

3.5. Nesprávne sú však závery súdu ohľadom posúdenia existencie obavy z budúceho zmarenia exekúcie ako aj naliehavosť potreby zásahu súdu. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia sa javí, že súd svoje rozhodnutie nenariadiť zabezpečovacie opatrenie založil na súdom zistenom výsledku konania o návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia na Okresnom súde Bratislava III. Vyššie uvedený záver a postup súdu však považujeme za nesprávny. Súd sa vôbec nezaoberal povahou a podstatou konania prebiehajúceho na súde v Bratislave, zistením napr. výšky pohľadávky žalobcu voči GOODMAN s.r.o., jej splatnosti, zistením dôvodu jej vzniku, neuhradenia apod. Súd sa nezaoberal ani dôkaznou situáciou strán v danom súdnom konaní. Pritom všetky tieto skutočnosti sú relevantné pre posúdenie otázky, či následná exekúcia voči GOODMAN s.r.o. môže byť ohrozená alebo nie. Je celkom evidentné, že žalovaný - spoločnosť GOODMAN s.r.o. má mimo sporu so žalobkyňou minimálne jedného ďalšieho veriteľa, ktorý si snaží zabezpečiť svoju peňažnú pohľadávku zabezpečovacím opatrením. A aj keď bol návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietnutý na prvoinštančnom súde (konanie 26Cb/239/2021), tak to nič nemení na fakte, že sa tento ďalší spor (26Cb/239/2021) stále vedie a odvolací súd môže v tomto prípade rozhodnúť inak. Konanie o zabezpečovacom opatrení (konanie 26Cb/239/2021), na ktoré žalobkyňa vo svojom návrhu poukázala, nie je právoplatne skončené. Hroziaca ujma je celkom nepochybná v prípade zriadenia záložného práva na byte (či už pôjde o sudcovské alebo zmluvné záložné právo). Obava žalobkyne je založená aj na predchádzajúcich skúsenostiach s konaním a správaním žalovaného. Žalovaný totiž krátko na to, ako odvolací súd rozhodol vo veci samej sa pokúsil prediť byt tretej osobe. O tomto prevode svedčí List vlastníctva k bytu zo 17.01.2020, z ktorého je zrejmé, že je na ňom vyznačená plomba preukazujúca vkladové konanie V - 14784/2019.

3.6. Vo vzťahu k tomu, či bola preukázaná aktivita žalovaného smerujúca k zbavovaniu sa svojho majetku, poukazujeme na niekoľko súdnych rozhodnutí: rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 5Co/278/2014, rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 18Co/44/2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/255/2016, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/337/2009.

3.7. Napadnuté uznesenie je z dôvodov uvedených v tomto odvolaní žalobkyne arbitrálne a nepreskúmateľné, nespĺňa požiadavky na zákonné rozhodovania súdov o neodkladných/zabezpečovacích opatreniach.

3.8. Žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie, sp. zn. 22C/19/2022-81 a žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

3.9. V prípade, že Krajský súd v Košiciach sa rozhodne napadnuté uznesenie nezrušiť, navrhla, aby vydal uznesenie, ktorým zriadi záložné právo na nehnuteľnosti - byte č. 21, nachádzajúcom sa na 7. poschodí bytového domu so súpisným číslom 450, postavenom na parcelách registra "C", parcelné č. 1642 o výmere 205 m², 1643 o výmere 208 m² a 1644 o výmere 206 m², všetky druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie na Ondavskej ulici č. 15 v Košiciach, registrovanému na LV č. XXXXX, G.. Ú.. H.,

obec KOŠICE - ZÁPAD, okres Košice, na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobkyne vo výške 14 636,26 eura a žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala žalobkyňa v zákonnej lehote, preskúmal uznesenie podľa § 379 a § 380 ods.1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

5. Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený resp. osvedčený skutkový stav, ktorý výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správny skutkový záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku, a odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia uznesenia. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

6.1. Žiaden žalobkyňou uplatnený odvolací dôvod nie je daný, lebo rozhodnutie je preskúmateľné a presvedčivé, výstižne odpovedá na všetky otázky potrebné na odôvodnenie rozhodnutia a súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

6.2. Ak žalobkyňa si myslí opak, ide o jej subjektívny, nepodložený názor.

7. Podľa § 343 ods.1 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8.1. Z obsahového výkladu citovaného ustanovenia je zrejmé, že súd môže nariadiť zabezpečovacie opatrenie za kumulatívneho splnenia podmienok: 1. musí existovať záväzkový vzťah veriteľ - dlžník, 2. predmetom záložného práva sú veci, práva alebo na iné majetkové hodnoty dlžníka, 3. záložným právom zabezpečuje sa peňažná pohľadávka veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8.2. Žalobkyňa v konaní nepreukázala, že žalovaná má také dlhy, ktoré by nepokrývali jej majetok, že je dlhodobo v platobnej neschopnosti a že byt, na ktorý žiada zriadiť záložné právo je jediným majetkom.

8.3. Okrem uvedeného je dosť zarážajúce, že žalobkyňa, ktorá sa domáha určenia vlastníckeho práva k bytu, chce ho založiť v prospech svojej vlastnej pohľadávky. Odvolací súd zastáva názor, že neodkladné opatrenie, ktoré bolo nariadené v konaní vo veci samej (5Co/137/2022) je dostatočnou ochranou žalobkyne.

9.1. V kontexte s uvedeným možno uzavrieť, že nie sú splnené základné predpoklady na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, preto odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie.

9.2. Rozhodnutia, na ktoré žalobkyňa poukazuje vo svojom odvolaní sa týkajú scudzenia nehnuteľností a nariaďovania neodkladného opatrenia, nie zabezpečovacieho opatrenia.

10. O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým konanie končí (§ 262 ods.1 CSP).

11. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).